

ואומרים לאותו שפוגר ההיכל, סגרו"ן, ונקרא אדנ"י, שמו כשם רבו, אומרים לו, אדנ"י שפתי תפתח, פתח שערי ההיכל. באותו זמן נכנסים שומרי השער למלך, ואומרים לו, רבון העולמים, הרי בעלי הרגלים דופקים בשער, שהם שלוחי מצוה, שעומדים בעמידה של תפלה לפניך.

באותו זמן נותן להם רשות להכנס, הגבירה שהיא מצות המלך, האפטרופוס של כל המצוות, מלמדת זכות לפני המלך בשבילם, ותאמר לו: רבון העולם, הרי אלו שעומדים לפניך בתפלות, צריך לתת להם את בקשותיהם. באותו זמן יוצא קול אל בעלי הרגלים, ואומר: בן אדם, עמד על רגליך ואדבר אתך, דבר עמי מה שאלתך באמצעות של התפלות, וינתן לך באחרונות. הגבירה מקבלת את בקשותיו, וצריך לשוב שלש פסיעות לאחור, שלא יחזיר כתפיו אל המלך. אלו יוצאים, וסגרו"ן סוגר את השער אחריהם.

והרי בעלי האותות דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח. תפתח זה פתחו"ן, ואלו הם בעלי שמונה עשרה ברכות של התפלה, מצד של ח"י העולמים שמיוחדים את הקדוש ברוך הוא ושכינתו שם, שהצדיק הוא תשיעי ממעלה למטה וממטה למעלה, תשע נקודות, תשעה טעמים, ועליהם נאמר ויתן אותם אלהיים ברקיע השמים, וזה צדיק שבו כל הנקודות. להאיר על הארץ, זו שכינה, שהיא כלולה מכל האותיות.

מִדְּ בַעֲלֵי הַשְּׂאֵלוֹת דּוֹפְקִים בַּשַּׁעַר, כַּמָּה שׁוֹמְרֵי הַשַּׁעַר נִכְנָסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמְרוּ: רַבּוֹן

לְתַרְעָא, וְאֶמְרִין לְהָהוּא דְסָגִיר הַיְכָלָא, סַגְרוּ"ן וְאֶתְקַרֵי אֲדִנִּי שְׁמִיָּה כְּשֵׁם רַבִּיָּה, אֶמְרִין לִיָּה אֲדִנִּי שְׁפִתֵי תִפְתָּח, אִפְתַּח תְּרַעִין דְּהַיְכָלָא, בְּהָהוּא זְמַנָּא עָאֲלִין נְטוּרֵי תְרַעָא לְמַלְכָּא, וְאֶמְרֵי לִיָּה, רַבּוֹן עֲלַמִּין הָא מְאִרֵי דְרַגְלִין קָא דְפַקִּין לְתַרְעָא, דְּאִינוּן שְׁלוּחֵי מְצוּהָ, דְקִיִּמִין בַּעֲמִידָה דְעֲלוּתָא קַדְמָךְ.

בְּהָהוּא זְמַנָּא יָהֵב לֹוֹן רְשׁוֹ לְאַעֲלָא, מְטְרוּנִיתָא דְאִיְהִי מְצוּהָ דְמַלְכָּא אֶפּוּטְרוּפּוּסָא דְכָל פְּקוּדִין, אֹוֹלִיפֵת זְכוּ קַדָּם מַלְכָּא בְּגִינֵיָּהּ, וַיִּימָא לִיָּה רַבּוֹן עֲלַמָּא, הָא אֲלִין דְקִיִּמִין קַדְמָךְ בַּעֲלוּתִין, צְרִיךְ לְמִיָּהֵב לֹוֹן שְׂאֵלְתִין דְלַהוֹן, בְּהָהוּא זְמַנָּא קָלָא נְפִיק לְגַבֵּי מְאִרֵי דְרַגְלִין, וְאָמַר (יְחֻזְקָאֵל ב א) בֶּן אָדָם עֲמוּד עַל רַגְלִיךָ וְאֲדַבֵּר אִתְךָ, מְלִיל עַמִּי מַה שְׂאֵלְתָךְ בְּאִמְצָעִיּוֹת דְעֲלוּתִין, וַיִּנְתֵּן לָךְ בְּבִתְרָאִין, מְטְרוּנִיתָא קַבְלַת שְׂאֵלְתוּי, וְצְרִיךְ לְמִיָּהֵב תְּלַת פְּסִיעָאן לְאַחֲרָא, דְלֹא יִתְחַזֵּר כַּתְפוּי לְגַבֵּי מַלְכָּא, אֲלִין נְפַקִּין וְסַגְרוּ"ן סָגַר תְּרַעָא אַבְתְּרֵיָּהּ.

הָא מְאִרֵי דְאוּתוֹת קָא דְפַקִּין לְפִתְחָא, וְאֶמְרִין אֲדִנִּי שְׁפִתֵי תִפְתָּח, תִּפְתָּח דָּא פִתְחוּ"ן, וְאֲלִין אִינוּן מְאִרֵי דְח"י בְּרַכָּאן דְעֲלוּתָא, מְסֻטָּא דְח"י עֲלַמִּין, דְמִיְחַדִּין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיָהּ תַמָּן, דְצְדִיק תְּשִׁיעָאָה אִיהוּ מְעִילָא לְתַתָּא וּמִתְתָּא לְעִילָא, תִשַׁע נְקוּדִין תִשַׁע טַעְמִי, וְעֲלִיָּהּ אִתְמַר (בְּרַאשִׁית א יז) וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִיִּם בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם, וְדָא צְדִיק דְבִיָּה פֶל נְקוּדִין, לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ דָּא שְׁכִינְתָּא, דְאִיְהִי כְלִילָא מְכַל אֲתוּוֹן.

מִדְּ מְאִרֵי שְׂאֵלְתִין דְפַקִּין לְתַרְעָא, כַּמָּה נְטוּרֵי תְרַעָא עָאֲלִין קַדָּם מַלְכָּא, וַיִּימְרוּן